

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΛΜΠΕΡ ΖΑΝ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΡΕΚΟΡ

Α γιατί να γυρισουμε πάλι στο αεροδρόμιο, είπε ο Ντούγγλας στη φίλη του, αφού είσαι πάλι αποφασισμένη να φύγεις μαζί μου.

Η Γιλάντυς δεν καταδέχτηκε να απαντήσει. Το μικρό πόδι της, με το ξανθό σκαρπίνι πατούσε επίμονα το γράζι κι έφαιγγε με τὰ χέρια της που δεν είχαν διατυλίδια τὰ βολάν του αυτοκινητιού. Ατόπιμα, σε μιὰ στροφή, φάνηκε τὸ αεροδρόμιο με τὰ πελώρια καὶ στενόμακτρα ὑπόστεγά του καὶ τὰ διάφορα αεροπλάνα του, που ἦσαν σκορπισμένα ἐπά-

νω στο παγονένο ἔδαφος.

Δίχως καμιά προειδοποίηση, ἡ Γιλάντυς ἔστριψε λοξὰ καὶ τ' αὐτοκίνητο πήγε στο γήπεδο τῆς προσγειώσεως.

Απὸ μηχανικὸ ὄργανο πρὸς τὸ μέρος της, σάν τρελλοὶ ἀπὸ τὸ θυμὸ τους, Ὅταν ἄκουσες εἶδαν πάλι ἦταν τὴν ἐξαοφίτησαν, φέροντας τὸ χέρι στο σκεῖφο τους.

— Ὁ σκεῖφος σας πετὰ τώρα τὴν ἐξαοφίτη εἰκοστή ὀγδόη ὥρα του! τῆς εἶπε ὁ πιο νέος ἀπὸ τοὺς δυὸ με περιφρόνηση.

— Ἀκόμη πενήντα λεπτά καὶ θὰ καταρρίψει τὸ ρεκόρ τῆς πτήσεως διαρκείας! προσέθεσε ὁ ἄλλος.

Ἡ Γιλάντυς τοὺς κοιτάζει καὶ λήθησε ἀπὸ τ' ἀμάξι της. Ἐπειτα, χωρίς νὰ νοιάζεται γιὰ τὸν σκεῖφο της, ἔτρεξε πρὸς τὸν στοθαῖο τὸ ἀσφματίου, ὅπου με μερικά ληρηματα τὴν ἔφτασε κα' ὁ Ντούγγλας.

Μόλις μπήκαν στὴν καμπίνα πρὸς ἀντιχρῶσε ὀλόκληρη ἀπὸ τὰ σήματα, ὁ ἀσφματιστὴς ἐγράμισε τὸ κεφάλι του.

Ἦταν ἓνα παχυνμένο παλιόκορι με ἀθῶα μάτια. Με τὸ χέρι του, τοὺς ἔκανε νόημα νὰ σωπάσουν. Μόλις ἄκουσε τὰ σήματα πρὸς τοὺς ἔστειλαν, τοὺς δήλωσε τριβώντας ἐνχαριστημένως τὰ χέρια του :

— Ὅλα πάν καλά!... Ἡ πτήσης τοῦ σκεῖφου σας, κυρία, συνεχίζεται περιφρόνηση... Τὸ ἥμισυ του εἶνε πρὸς τῆς ἰδέσεως! Γιὰ ἓνα μόνον πράγμα παραπονείται : τοῦ ἐσώθησαν τὰ σάντουιτς!...

Ἡ Γιλάντυς ἔγειρε λίγο πρὸς τὰ πίσω τὸ ἠλιοφωτισμένο κεφάλι της, ἔβγαλε τὸ σκεῖφο της καὶ ἓνα ἀπότομο τινάγμα ἐσκόρπισε τίς μπούζιες τὸν μαλλιῶν της.

— Ἐπικοινωνεῖτε με τὸ αεροπλάνον; ἐρώτησε τὸν ἀσφματιστή.

— Μάλιστα, κυρία.

— Μπορεῖτε νὰ στείλετε, ἀπὸ μέρους μου, ἓνα προσωπικὸ τηλεγράφημα στὸν ἄντρα μου;

— Εἶνε πολὺ εὐκόλο!

Ὁ Ντούγγλας, πρὸ τινάχτης ἐκπληκτικὸς ὅταν ἄκουσε τὰ τελευταία λόγια τῆς Γιλάντυς, θεώρησε καλὸ νὰ ἐπέμβῃ :

— Μὰ τί λές τώρα! Θὰ χάσουμε ἄδικα τὸν καιρὸ μας. Πρέπει νὰ φύγουμε...

— Δὲν εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης! τοῦ ἀπάντησε ἡ νεαρὴ γυναίκα με τὴν μεγαλειότητα ἀπάθειας.

Κι' ἔσκαψε κοντὰ στὸν ἀσφματιστή, πρὸς ἐπερίμενε τὴν διαταγὴ της ἀτάραχος, με τὰ δάχτυλα στὸ χειριστήριο.

— Ἐμπρός!

Καὶ με καθαρή φωνή, ἄρχισε νὰ τοῦ ὑπαγορεύει :

— «Τέντ, ἡ σκέψι μου εἶνε κοντὰ σου, μὰ ἡ καρδιά μου δὲν εἶνε πειὰ μαζί σου... Σοῦ ἀναγγέλλω με λύπη μου ὅτι ἀγαπῶ τὸν Ντούγγλας Χουλλινταῖ, πρὸς εἶνε ἐδῶ κοντὰ μου, μέσα στὴν καμπίνα τοῦ ἀσφματίου, αὐτὴ τῆ στιγμή, κα' ἔτι ἔχουμε ἀποφασίσει νὰ φύγουμε μαζί, μέσα σε λίγα λεπτά, γιὰ τὴ Φλωρίδα... Θεώρησα λοιπὸν πρὸς ἀξιοπρεπὲς νὰ σε εἰδοποιήσω. Θάρρος καὶ καλὴ ἐπιτυχία, Γιλάντυς».

Ὁ Ντούγγλας τὴν ἔπηρε τότε ἀπὸ τὸ χέρι.
— Καὶ τώρα, ἔλα! τὴν παρακάλεσε.
— Ὅχι.
— Δὲν θέλεις νῶσθες μαζί μου;
— Θέλω! Μὰ ἀργότερα. Αὐτὴ τῆ στιγμή μοῦ εἶνε ἀδύνατο! Περισσότερο νὰ ἰδῶ τὴ ἐντύπωση θὰ κάνῃ τὸ τηλεγράφημά μου.
— Τί ἐντύπωση θέλεις νὰ κάνῃ; τὴν ἐρώτησε ὁ Ντούγγλας με

ολοκληρὴ φωνή. Δὲν φαντάζεσαι, ἔλαξο, ὅτι ὁ Τέντ θὰ διοκόνη τὴν προσπάθειά του τώρα πρὸς φτάνει στο τέλος;

— Γιατί ὄχι;

— Γιατί δὲν εἶνε τοῦ χαρακτήρος του. Ὁ Τέντ λάνο ἀπ' ὅλα εἶνε ἓνας φίλαθλος!

— Κι' ἂν με θεωρῆ ὅτι ἀξιῶ περισσότερο ἀπὸ τὸ ρεκόρ του;

— Ὁ Ντούγγλας ἔσφιξε τίς γροθιές του.

— Γιλάντυς, εἶνε πολὺ καλὸ αὐτὸ πρὸς κάνεις; Μοῦ ξεοχίζεις τὴν καρδιά καὶ θὰ κάνεις ἴσως καὶ τὸν Τέντ νὰ γάση τὸ ρεκόρ του!...

— Μπορεῖ!... Μὰ με τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ἰδῶ πόσο μ' ἀγαπάει.

— Ὁ Ντούγγλας ἔσκυψε τὸ κεφάλι.
— Ἄν ὁ Τέντ θυσιάση γιὰ σένα τὸ ρεκόρ του δὲν θὰ θέλεις πειὰ νὰ φύγεις μαζί μου!...

Ἐκείνη ἀπέφυγε νὰ τοῦ ἀπαντήση κα' ἐκόλλησε τὸ φλοισμμένο μέτωπό της σ' ἓνα τζάκι τοῦ παραθύρου, ἀπ' ὅπου φαινόταν τὸ ἀέθροιστο αεροδρόμιο πνιγμένο μέσα σε μιὰ λευκὴ ἀμίχλη, τὴν ὅποιαν ἀρροπαθοῦσε νὰ διαλύθῃ ἓνας κίτρινος ἥλιος χωρὶς ἀκτίνες!...

— Ὁ Τέντ, καθὼς βλέπετε, δὲν σε λαγαριάζει! Γι' αὐτὸν ἀξιῶ μονάχα τὸ ρεκόρ!...

Ἡ φωνὴ τοῦ Ντούγγλας, καθὼς ἔλεγε τὰ λόγια αὐτά, ἔπαυσε με μιὰ μικρὴ ἰκανοποίησι καὶ τώρα ἦταν ἡ σειρά τῆς Γιλάντυς νὰ ἀπαντῆ τὸ κεφάλι.

— Εἰσαπτε δέξασθε ὅτι ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά μου; ἐρώτησε με μεσοδωστικὴ φωνὴ τὸν ἀσφματιστή.

— Μάλιστα, κυρία. Ὁ ἀσφματιστὸς τοῦ αεροπλάνου λειτουργεῖ κανονικά.

Πῶς τὸ ξέρετε;

Ὁ σκεῖφος σας τώρα μόλις με εἰδοποίησε ὅτι ἔλαβε τὴν πληροφορία, τὴν ὅποιαν μ' ἐπεφόρτισε νὰ τοῦ διαβιβάσω ἡ μεταφωρολογικὴ ἴληψη!...

Ὁ Ντούγγλας ἐγέλασε περιφρονητικά.

— Περιμένουμε μιὰ ὥρα καὶ δεκά λεπτά! Ὁ Τέντ κατέρριψε τὸ ρεκόρ ἐδῶ κα' ἔνα τέταρτο... Θέλεις νῶσθες μαζί μου, καὶ ἡ ὄχι;

Ἡ Γιλάντυς τότε, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ κανεῖς, ἄρχισε νὰ κλάιη σάν μικρὸ κορίτσι. Ὁ Ντούγγλας, ἐκπληκτικὸς, τὴν ἔπηρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ προσπαθοῦσε νὰ σκορπίσῃ τὰ δάκρυά της μ' ἓνα μικροσκοπικὸ μαντηλάκι, πρὸς τὸ τσαλάκωναι ἡ ἀδέξιος χειροῦς της.
— ἔλα, Γιλάντυς! Τί εἶνε αὐτὰ!... Τσελλήθηκε λοιπὸν!...

— Δὲν μ' ἀγαπάει πειὰ ὁ Τέντ!
— Καὶ τί περιάζει!... Ἀφροῦ σ' ἀγαπῶ ἐγώ, κα' ἀφροῦ ἐδέχθηρες νὰ γίνῃς γυναίκα μου!

— Ναί!... Ναί!...

— Λοιπὸν; Τί ἔχεις; Γιατί παραπονιέσαι; Δὲν εἶχε ἀποφασίσει πειὰ νὰ φύγεις μαζί μου;
— Ναί!... Ἐκείνος ἄκουσε δὲν τὸ ἤξερε!... Ἐλπίσα πὸς μόλις τὸ μάθαινε, θὰ διοκόπη τὴν πτήση του καὶ θάπρεπε νὰ με κρατήσῃ κοντὰ του... Κι' ὅμως δὲν θέλησε νὰ καταφύγῃ σ' αὐτὴ τὴν τελευταία ἐλπίδα πρὸς ἀπόμενε!... Ἄ! Ντούγγλας, πόσο εἶμαι δυστυχισμένη!...

Ἐκείνη τῆ στιγμή ἀκούστηκε μιὰ ἰσόκοφη βοή, ἔξω ἀπὸ τὴν καμπίνα τοῦ ἀσφματίου, πρὸς ἀπλόθηκε τριγύρω στο αεροδρόμιο κα' ἀμέσως ἔπειτα, μιὰ θεῖλλα ἀπὸ ζητωκραυγές!...

— Ἡ προσγειώσι!

Ὁ ἀσφματιστὴς εἶχε ἀνοίξει τὴν πόρτα... Ἐπέρασαν μερικά δευτερολέπτα. Κι' ὕστερα ἓνας γίγας με στολὴ αεροπόρου καὶ με λαδομένο πρόσωπο ἐφάνησε στὸ κατόφρι τῆς καμπίνας.

— Τέντ! ἐφώναξε ἡ Γιλάντυς.

Ὁ Τέντ ἔσφιξε τὸν Ντούγγλας με δύναμη κα' ἐφάρθηκε κοντὰ στὴν κἀτωχρη γυναίκα του.

— Μπὰ! Εἶσαι ἀκόμα ἐδῶ πέρα, εσύ; ἔκανε ἐκπληκτικὸς.

Ἐκείνη ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ δὲν τοῦ ἀπάντησε.

— Μὰ τί κάνεις λοιπὸν ἐδῶ μέσα;

— Σὲ περιμένω! τοῦ ἀπάντησε ἡ Γιλάντυς ταπεινωμένη καὶ με τρυφερότητα.

Καὶ χωρὶς νὰ διστάση ἔγειρε στὴν πλατεία ἀγκαλιά τοῦ ἀνδρός της, γιατί ἡ γυναίκες ἀγαποῦν πάντα τοὺς νικητὰς.

